

അദ്ധ്യായം 7

ഫെഡറലിസം (FEDERALISM)

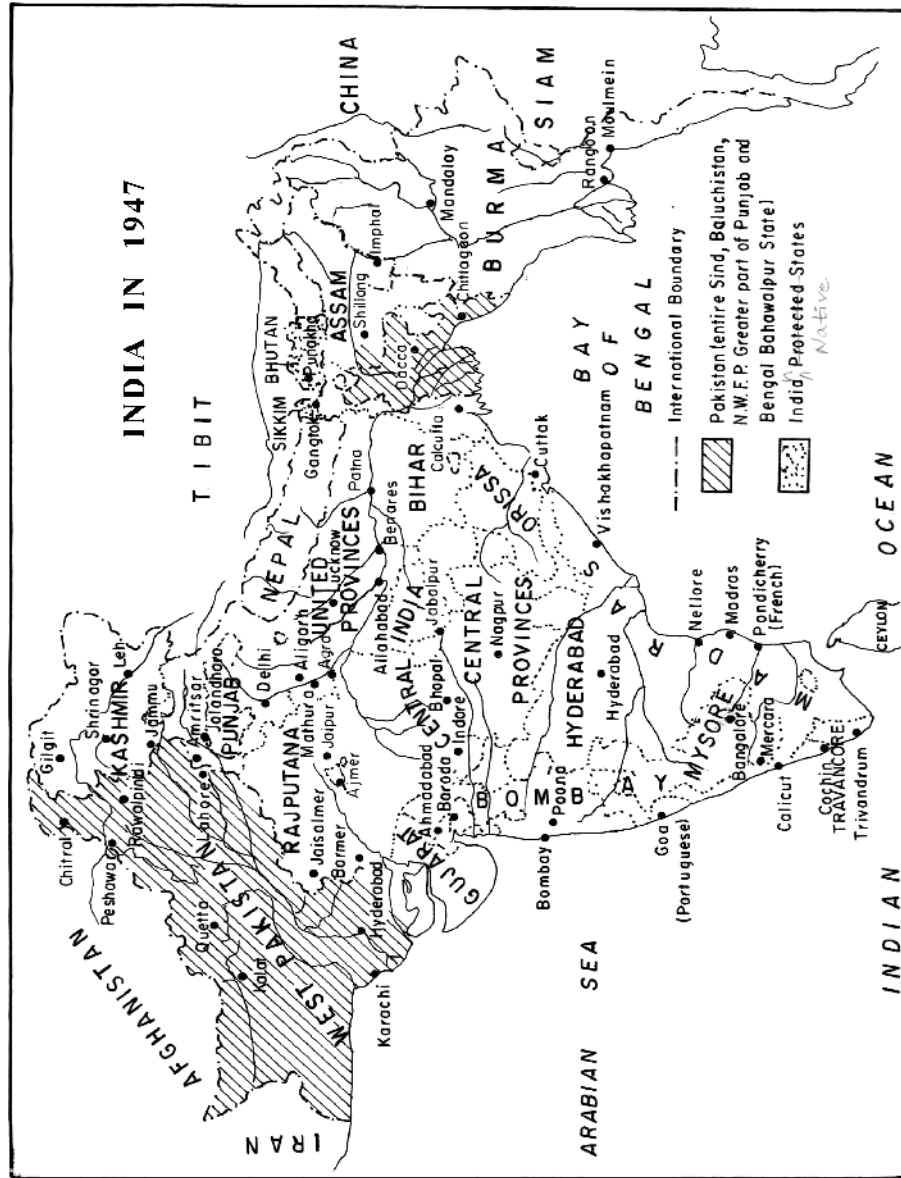
159

ആമുഖം

1947 ലെയും 2017 ലെയും രാഷ്ട്രീയ ഭൂപടങ്ങൾ നോക്കിയാൽ (അവ അടുത്ത രണ്ടു പേജുകളിലായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു) അവയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന നാടകീയ മാറ്റങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ, പേരുകൾ, അവയുടെ എണ്ണം എന്നിവയിൽ ഗണ്യമായ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യ ലബ്ധിയുടെ സമയത്ത് ബ്രിട്ടീഷ്കാർ അവരുടെ ഭരണ സൗകര്യത്തിനനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച നിരവധി പ്രവിശ്യകളായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഇവയോടൊപ്പം നിരവധി നാട്ടു രാജ്യങ്ങളും ഇന്ത്യയിൽ ലയിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതാണ് നിങ്ങൾ ആദ്യത്തെ ഭൂപടത്തിൽ കാണുന്നത്. അതിനു ശേഷം നിരവധി തവണ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ പുനഃനിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലയളവിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തി മാത്രമല്ല ജനകീയ അഭിലാഷത്തെ തുടർന്നു അവയുടെ പേരുകളും മാറുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ മൈസൂർ കർണ്ണാടകയായും മദ്രാസ് തമിഴ്നാടായും മാറി. കഴിഞ്ഞ എഴുപതുവർഷകാലയളവിലുണ്ടായ വലിയ തോതിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ഈ ഭൂപടങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ, ഈ ഭൂപടങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ചരിത്രവും നമുക്ക് പറഞ്ഞ് തരുന്നു.

ഈ അദ്ധ്യായം പഠിക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

- എന്താണ് ഫെഡറലിസം?
- ഇന്ത്യൻ ഭരണ ഘടനയിലെ ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥകൾ.
- കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള തർക്ക വിഷയങ്ങൾ.
- സവിശേഷമായ ഘടനയും ചരിത്രപരമായ പ്രത്യേകതകളും കൊണ്ട് ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക അധികാരങ്ങൾ

എന്താണ് ഫെഡറലിസം? (WHAT IS FEDERALISM?)

ലോകത്തിലെ വൻ ശക്തികളിൽ ഒന്നായിരുന്നു സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ. പക്ഷേ 1989 നു ശേഷം അത് തകർന്ന് നിരവധി സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രങ്ങളായി മാറി. അധികാര കേന്ദ്രീകരണവും സമഗ്രാധിപത്യവുമാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചക്ക് വഴിതെളിച്ചത്. തനതായ ഭാഷയും സംസ്കാരവുമുള്ള മറ്റു പ്രദേശങ്ങളുടെ മേലുള്ള റഷ്യൻ ആധിപത്യവും തകർച്ചക്ക് ആക്കം കൂട്ടി. ഉദാഹരണമായി ഉസ്ബക്കിസ്താൻ. അതുപോലെ തന്നെ ചെക്കൊസ്ലൊവാക്യ, യുഗോസ്ലാവിയ, പാകിസ്താൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളും വിഭജിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഫ്രഞ്ച് ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരും തമ്മിലുള്ള തർക്കം മൂലം കാനഡയും ഒരു വിഭജന ഭീഷണി നേരിടുന്നു. വിഭജനത്തിന്റെ വേദനാജനകമായ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയ ഇന്ത്യ കഴിഞ്ഞ എഴുപത് വർഷമായി ഒരു ഒറ്റ രാഷ്ട്രമായി തുടരുന്നത് വലിയ നേട്ടമല്ലേ? എന്താണ് ഈ നേട്ടത്തിനു പിന്നിലെ കാരണങ്ങൾ? ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലൂടെ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഫെഡറൽ സംവിധാനമാണോ ഈ നേട്ടങ്ങൾക്ക് പിന്നിൽ? മുകളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഫെഡറേഷനുകളായിരുന്നിട്ടും വിഭജനത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഒരു ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആ ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവവും അതിന്റെ പ്രയോഗവും വളരെ പ്രധാനം തന്നെയാണ്.

വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസിലെ ഫെഡറലിസം (Federalism in West Indies)

വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് ക്രിക്കറ്റ് ടീമിനെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. പക്ഷേ വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു രാഷ്ട്രമുണ്ടോ?

ഇന്ത്യയെപ്പോലെ വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസും ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് കോളനിയായിരുന്നു. 1958 ൽ വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് ഒരു ഫെഡറേഷനായി മാറി. പ്രവിശ്യകൾക്ക് സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ദുർബലമായ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റോടുകൂടിയ ഫെഡറേഷനായിരുന്നു അത്. ഈ പ്രത്യേകതകളും പ്രവിശ്യകൾ തമ്മിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ മത്സരവും വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് ഫെഡറേഷൻ 1962 ൽ ഔദ്യോഗികമായി പിരിച്ചുവിടുന്നതിനു കാരണമായി. പിന്നീട് 1973 ലെ ചിഗുരമാസ് (Chaguaramas) ഉടമ്പടിയിലൂടെ ഒരു പൊതു നിയമസഭ, സുപ്രീംകോടതി, നാണയം, പൊതുകമ്പോളം എന്നിവരുപികരിച്ചുകൊണ്ട് സ്വതന്ത്ര ദ്വീപുകൾ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഏകീകരണത്തിനു ശ്രമിച്ചു. കരീബിയൻ സമൂഹത്തിനു പൊതുവായ ഒരു കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗമുണ്ട്. അംഗരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തലവൻമാരെല്ലാം ഇതിൽ അംഗങ്ങളാണ്.

അതുകൊണ്ട് തന്നെ പ്രവിശ്യകൾക്ക് ഒരു രാഷ്ട്രമെന്ന നിലയിൽ ഒരുമിച്ചു നില്ക്കാനോ വേർപിരിഞ്ഞ് സ്വതന്ത്രമായി നിൽക്കാനോ കഴിയാതെയായി!

എനിക്ക് മനസ്സിലായി ഇത് നമ്മുടെ സ്കൂളിനെപ്പോലെയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്ന നിലക്ക് പതിനൊന്നാം ക്ലാസ്, പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് ഇങ്ങനെ വിവിധ സ്വത്വങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വിവിധ ഡിവിഷനുകൾ കീടയിൽ മൽസരവും ഉണ്ടാകും. എന്നിരുന്നാലും നമ്മൾ സ്കൂളിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കുകയും അതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു ഭൂഖണ്ഡത്തിന് സമാനമായ വൈവിധ്യത്തോട് കൂടിയ വിശാലമായ ഭൂപ്രദേശമാണ് ഇന്ത്യ. ഇവിടെ 22-ഓളം പ്രധാന ഭാഷകളും നൂറുകണക്കിനു ചെറുഭാഷകളുമുണ്ട്. ചില പ്രധാന മതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവ കേന്ദ്രവും ഇവിടെയാണ്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ദശലക്ഷക്കണക്കിനു തദ്ദേശീയരായ ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാവിധ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി നമുക്ക് ഒരു ഏകീകൃത ഭൂമി ശാസ്ത്രമാണുള്ളത്. ഒരു പൊതു ചരിത്രത്തിൽ നമുക്കെല്ലാം പങ്കാളിത്തം ഉണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യ സമര പോരാട്ടത്തിലൂടെ നമ്മളും ഒരു പൊതു ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ഈ ഘടകങ്ങൾ നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം എന്ന വീക്ഷണത്തിലുള്ള ഇന്ത്യയെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതിന് നമ്മുടെ ദേശീയ നേതാക്കന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഇതിനെ വൈവിധ്യങ്ങളുടെ ഐക്യം എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്.

ഫെഡറലിസം എന്നത് വ്യത്യസ്തമായ ചരിത്ര സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുപക്ഷണീയമായ സുനിശ്ചിതമായ തത്ത്വങ്ങളല്ല. മറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്ന ഗവൺമെന്റിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന തത്ത്വങ്ങളാണ്. ഒരു ഫെഡറൽ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥ എന്ന നിലയിൽ ആദ്യം രൂപംകൊണ്ട അമേരിക്കൻ ഫെഡറലിസം മറ്റു ഫെഡറേഷനുകളായ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ജർമനിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. എങ്കിലും ഫെഡറലിസത്തിനു ചില അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളുമുണ്ട് (Concepts).

- രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനമാണ് ഫെഡറലിസം - ഒന്ന് ദേശീയ തലത്തിലും മറ്റൊന്ന് പ്രാദേശിക തലത്തിലും. ഓരോ ഗവൺമെന്റും തങ്ങളുടെ മേഖലയിൽ സ്വയം ഭരണം ഉള്ളവരായിരിക്കും. ചില ഫെഡറേഷനുകളിൽ ദ്വിപൗരത്വ സമ്പ്രദായം തന്നെയുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഏക പൗരത്വമാണുള്ളത്.
- അതു പോലെതന്നെ ജനങ്ങൾക്ക് രണ്ടു തരത്തിലുള്ള സ്വത്വങ്ങളും കുറും ഉണ്ടായിരിക്കും - ഒന്നു പ്രാദേശികവും മറ്റൊന്നു ദേശീയവും. ഉദാഹരണമായി നമ്മൾ ഇന്ത്യക്കാരാണെന്നതുപോലെ തമിഴ്നാടാരോ, മലയാളികളോ, ഗുജറാത്തികളോ ആണ്. രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകളുടെ ഓരോ തലത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ അധികാരങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും പ്രത്യേക ഗവൺമെന്റ് സംവിധാനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.
- ഈ രണ്ടു തലത്തിലുമുള്ള ഗവൺമെന്റുകളുടെയും വിശദാംശങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഭരണഘടനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പരമാധികാര ഭരണഘടനയാണ് രണ്ടു ഗവൺമെന്റുകളുടെയും അധികാരത്തിന്റെ പ്രധാന ഉറവിടം. രാഷ്ട്രത്തെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന ചില വിഷയങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി നാണയങ്ങൾ, പ്രതിരോധം, എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റായിരിക്കും. അതുപോലെ പ്രാദേശികമായ കാര്യങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കും.

A cartoon illustration of a young boy with dark hair, wearing a white shirt, a blue tie, and blue trousers. He has a blue backpack and is holding a sword in his right hand. He is walking towards the right.

അതെ, ഒന്നാമത്തെ അധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ വായിച്ചതെന്തെന്ന് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ആദ്യക്കൊക്കെ ഏതത്തോളം അധികാരം ഉണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത് ഭരണഘടനയാണെന്ന്.

[illegible]

നൈജീരിയയിലെ ഫെഡറലിസം (Federalism in Nigeria)

പ്രവിശ്യകളും വിവിധ സമൂഹങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പര വിശ്വാസമില്ലാത്തതിൽ ഐക്യം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ ഒരു ഫെഡറേഷൻ പോലും പരാജയപ്പെടാം എന്നുള്ളതിനു ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാണ് നൈജീരിയ.

1914 വരെ ഉത്തര നൈജീരിയയും ദക്ഷിണ നൈജീരിയയും ബ്രിട്ടന്റെ രണ്ട് പ്രത്യേക കോളനികളായിരുന്നു. 1950 ലെ ഇബദാൻ (Ibadan) ഭരണഘടന സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് നൈജീരിയൻ നേതാക്കൾ ഒരു ഫെഡറൽ ഭരണഘടന രൂപീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. നൈജീരിയയുടെ പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കും വടക്കും പ്രദേശങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത് യഥാക്രമം യോറൂബ (Yoruba), ഇബോ (Ibo), ഹൗസ-ഫുലാനി (Hausa - Fulani) എന്നീ മൂന്ന് വംശീയ വിഭാഗങ്ങളായിരുന്നു. മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളുടെമേൽ ആധിപത്യം ചെലുത്താനുള്ള അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ സംഘർഷങ്ങൾക്ക് കാരണമായി. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ നൈജീരിയയുടെ ഭരണം സൈന്യം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനു വഴിതെളിച്ചു. 1960 ലെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് കേന്ദ്രത്തിനും പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകൾക്കും നൈജീരിയൻ പോലീസിനുമേൽ കൂട്ടായ നിയന്ത്രണമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ സൈന്യത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട 1970-ലെ ഭരണഘടന ഒരു സംസ്ഥാനത്തിനും സിവിൽ പോലീസിനെ അനുവദിച്ചില്ല.

1999 ൽ നൈജീരിയയിൽ ജനാധിപത്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും മതപരമായ ഭിന്നതകളും എണ്ണയുടെ വരുമാനത്തെ സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങളും നൈജീരിയൻ ഫെഡറേഷനു വലിയ ഭീഷണികൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാദേശിക വംശീയ വിഭാഗങ്ങൾ എണ്ണയുടെ കേന്ദ്രീകൃത നിയന്ത്രണത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു. പ്രവിശ്യകൾക്കിടയിലുള്ള മതപരവും, വംശീയവും, സാമ്പത്തികവുമായ വിഭാഗീയതകൾ കെട്ടുപിണഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന രാജ്യത്തിനുദാഹരണമാണ് നൈജീരിയ.

പഠന പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

- ഒരു ഫെഡറേഷനിലെ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ അധികാരങ്ങൾ ആരാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്?
- ഒരു ഫെഡറേഷനിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിനും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കപ്പെടും?

ഫെഡറലിസം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ (FEDERALISM IN THE INDIAN CONSTITUTION)

സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇന്ത്യയെപ്പോലെ വളരെ ബൃഹത്തായ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണത്തിന് അധികാരം, കേന്ദ്ര - പ്രവിശ്യ ഗവൺമെന്റുകൾക്കിടയിൽ വിഭജിക്കപ്പെടണമെന്ന് നമ്മുടെ ദേശീയ നേതാക്കൾക്ക് വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷാപരവും പ്രാദേശികവുമായ വൈവിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ബോധവാൻമാരായിരുന്നു. ഈ വൈവിധ്യങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം ആവശ്യമായിരുന്നു. വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന പ്രാദേശിക ജനതക്ക് ഭരണത്തിൽ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടാവേണ്ടിയിരുന്നു. അതുപോലെ ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും ഭരണം അതാത് ജനതക്ക് തന്നെ ആയിരിക്കുകയും വേണം. ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റ് എന്ന ആവിശ്യത്തിൻ മേലുള്ള യുക്തി ഇതാണ്.

ഇവിടെ ഒരേ ഒരു ചോദ്യം മേഖലാ ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് എത്രത്തോളം അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ്. വിഭജനത്തിനു മുമ്പേ മ്യൂസ്ലീങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യം എന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചു കൊണ്ട് മ്യൂസ്ലീം ലീഗ് നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു സമവായം എന്ന നിലയിൽ പ്രവിശ്യകൾക്ക് കൂടുതൽ ഭരണം എന്നത് ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യ വിഭജനത്തിനുള്ള തീരുമാനമെടുത്തതിനു ശേഷം, ഭരണഘടന നിർമ്മാണസഭ കേന്ദ്രസംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെയും സഹകരണത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു ഭരണ സ്വഭാവം സ്വീകരിക്കാനാണ് തീരുമാനിച്ചത്. അവിടെ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. സഹകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങൾ എന്നതായിരുന്നു ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന സ്വീകരിച്ച ഫെഡറലിസത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത. അങ്ങനെ വൈവിധ്യത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഭരണഘടന ഐക്യത്തിനും ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഫെഡറേഷൻ എന്ന വാക്ക് ഒരിടത്തും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന സംസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഒത്തൊരുമയോടെ ജീവിക്കുക എന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം നമ്മൾ എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്.

അനുചരം 1 :

- (1) ഇന്ത്യ അതായത് ഭാരതം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഒരു യൂണിയനായിരിക്കുന്നതാണ്.
- (2) സംസ്ഥാനങ്ങളും അവയുടെ ഭൂപ്രദേശങ്ങളും ഒന്നാം പട്ടികയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവിധം ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

എനിക്ക് തോന്നുന്നത് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായി വളരെക്കുറച്ച് വരുമാനം മാത്രമാണുള്ളത് എന്നാണ്. എങ്ങനെ അവർ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റും? ചില കുടുംബങ്ങളിൽ പണം ഭർത്താവ് കൈവശം സൂക്ഷിക്കുകയും വിട്ടുകാര്യങ്ങൾ ഭാര്യ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയെയാണ് ഇത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

അധികാര വിഭജനം (Division of Powers)

167

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നു - ഒന്നു രാഷ്ട്രത്തിനു മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റും മറ്റൊന്നു മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളും. ഈ രണ്ടു ഗവൺമെന്റുകൾക്കും ഭരണഘടനാ പദവിയും വ്യക്തമായി നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെയും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള അധികാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങൾ ഭരണഘടനാ ചട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നീതിന്യായ വിഭാഗം പരിഹരിക്കുന്നതായിരിക്കും. കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളുടെ കീഴിൽ വരുന്ന വിഷയങ്ങളെ ഭരണഘടന കൃത്യമായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. (അടുത്ത പേജിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചാർട്ട് പരിശോധിച്ചാൽ എങ്ങനെയാണ് കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾക്കിടയിൽ അധികാര വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി അറിയാൻ കഴിയും.) ഈ അധികാര വിഭജനത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത ഭരണഘടനാ പരമായി സാമ്പത്തിക - ധനകാര്യ അധികാരങ്ങളിൽ മേൽക്കൈ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനാണ് എന്നതാണ്. സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ധാരാളം കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും പരിമിതമായ വരുമാന സ്രോതസ്സുകൾ മാത്രമാണുള്ളത്.

ശക്തമായ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റോടുകൂടിയ ഫെഡറലിസം (FEDERALISM WITH A STRONG CENTRAL GOVERNMENT)

169

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ശക്തമായ ഒരു കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനു രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയാണ്. ഒരു ഭൂഖണ്ഡത്തിനു തുല്യമായ വൈവിധ്യങ്ങളും സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളുമുള്ള രാഷ്ട്രമാണ് ഇന്ത്യ. ഈ വൈവിധ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശേഷിയുള്ള ഒരു ഫെഡറൽ സംവിധാനമാണ് നമുക്ക് ആവശ്യമെന്നു ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതേ സമയം തന്നെ ശിഥിലീകരണം തടയുന്നതിനും സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഒരു ശക്തമായ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് അവർ ബോധവാൻമാരായിരുന്നു. ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായ സമയത്ത് ഇന്ത്യയിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ രൂപീകരിച്ച പ്രവിശ്യകൾക്ക് പുറമേ ഭിന്നിച്ചു നിന്നിരുന്ന 500 ഓളം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിനും പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനും ശക്തമായ അധികാരങ്ങളുള്ള ഒരു കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് അനിവാര്യമായിരുന്നു.

“ഈ സഭയിലെ ബഹുമാന്യരായ അംഗങ്ങളേ, ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ, ... എല്ലാ ഭരണഘടനയുടെയും ചായ്വ് കേന്ദ്രത്തിലേക്കാണ്... പോലീസ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ ക്ഷേമരാഷ്ട്രമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനിക സാഹചര്യത്തിൽ യൂണിറ്ററിയായാലും ഫെഡറൽ ആയാലും രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക അഭിവൃദ്ധിയുടെ ആത്യന്തിക ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവനും കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനാണ്”

റ്റി.റ്റി. കൃഷ്ണമാചാരി, സിഎഡി, Vol.XI,
പേജ് 955-956, 25 നവംബർ 1949

അഖണ്ഡതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്കണ്ഠ മാത്രമല്ല, സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ശക്തമായ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് ആവശ്യമാണെന്ന് ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യം, നിരക്ഷരത, സാമ്പത്തിക അസമത്വം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ആസൂത്രണവും ഏകോപനവും ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ അഖണ്ഡതയും വികസനവും ഉയർത്തിയ ഉത്കണ്ഠകളാണ് ശക്തമായ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് എന്ന ആശയത്തിലേക്ക് ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളെ നയിച്ചത്. ശക്തമായ ഒരു കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾ നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

- ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനില്പും അതിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അവസ്ഥയും പാർലമെന്റിന്റെ കൈകളിലാണ്. ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ വിഭജിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം സംസ്ഥാനങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തോ പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം പാർലമെന്റിനുണ്ട്. പാർലമെന്റിന് ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ പുനർനിർണ്ണയിക്കുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരു പോലും മാറ്റുവാനോ അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്ഥാന നിയമസഭകളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ആരായുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഭരണഘടന സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നു.
- ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ അടിയന്തരാധികാരങ്ങൾക്കുള്ള വ്യവസ്ഥകളുണ്ട്. അടിയന്തരാവസ്ഥാ പ്രഖ്യാപനത്തെ തുടർന്ന് ഫെഡറൽ രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനം ഒരു കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനത്തിലേക്ക് മാറുന്നതുകാണാം. അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ സമയത്ത് അധികാരങ്ങൾ നിയമപരമായി തന്നെ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുകയും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴിൽ വരുന്ന വിഷയങ്ങളിലും നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ പാർലമെന്റിനു കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു.
- സാധാരണ നിലയിൽ തന്നെ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന് ഫലപ്രദമായ ധനകാര്യ അധികാരങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുമുണ്ട്. ഒന്നാമതായി വരുമാനത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്രോതസ്സുകളെല്ലാം കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾക്ക് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി ത്വരിതഗതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക പുരോഗതിക്കും വികസനത്തിനും ആസൂത്രണം എന്ന മാർഗമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം ഇന്ത്യ ആവിഷ്കരിച്ചത്. മാത്രമല്ല, ആസൂത്രണം കേന്ദ്രീകൃതമായ സാമ്പത്തിക തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയിലേക്ക് നയിച്ചു. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് നിയമിക്കുന്ന ആസൂത്രണ കമ്മീഷനാണ് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിഭവ വിനിയോഗത്തിന്റെ നിയന്ത്രണവും മേൽനോട്ടവും. കൂടാതെ സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന് അതിന്റെ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. സാമ്പത്തിക വിഭവങ്ങളുടെ ഇങ്ങനെയുള്ള വിതരണം പലപ്പോഴും പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികൾ ഭരിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നു എന്ന ആരോപണത്തിനും ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.
- നിങ്ങൾ നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ ഗവർണ്ണർക്ക് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിനെയും നിയമസഭയേയും പിരിച്ചുവിടാൻ കേന്ദ്രത്തോട് ശുപാർശ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ സാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും സംസ്ഥാന നിയമസഭകൾ പാസ്സാക്കിയ ഒരു ബിൽ കൈവശം വെക്കുവാനോ രാഷ്ട്രപതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കാനോ അദ്ദേ

നമ്മുടെ ഭരണഘടന മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്നും കടമെടുക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഫെഡറലിസത്തെ രൂപകല്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഹത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. ഇതുവഴി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമ നിർമ്മാണ പ്രക്രിയക്ക് കാലതാമസം വരുത്താനോ പ്രസ്തുത ബില്ലിനെ തന്നെ വീറ്റോ ചെയ്യാനോ ഉള്ള അവസരം കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനു ലഭിക്കുന്നു.

- ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ സംസ്ഥാന ലിസ്റ്റിൽപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളിന്മേൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന് നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തേണ്ടിവരും. രാജ്യസഭയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമ നിർമ്മാണം നടത്താവുന്നതാണ്. കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അധികാരങ്ങൾ സംസ്ഥാനഗവൺമെന്റിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അധികാരങ്ങൾക്കും മുകളിലാണെന്ന് ഭരണഘടന വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ, ആവശ്യമെങ്കിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനു സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാവുന്നതാണ്.

താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം ഇത് വ്യക്ത

അനുച്ഛേദം 257 (1):

ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും കാര്യനിർവഹണ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അത് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ കാര്യ നിർവഹണ അധികാരങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്ന രീതിയിലോ അതിനെക്കുറിച്ച് മുൻവിധിയോടെ സമീപിക്കുന്ന രീതിയിലോ ആകരുത്. അതുപോലെതന്നെ ആവശ്യമെങ്കിൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിനു നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ തക്ക വ്യാപ്തിയുള്ളതാണ് കേന്ദ്രത്തിന്റെ കാര്യ നിർവഹണ അധികാരങ്ങൾ.

കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് വളരെ ശക്തമാണെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അതിൽ പരാതിയൊന്നുമില്ലേ?

- നമ്മുടേത് ഒരു ഏകീകൃത ഭരണ സംവിധാനമാണെന്നുള്ളത് നിങ്ങൾ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എന്ന അധ്യായത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അഖിലേന്ത്യാ സർവ്വീസുകൾ ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കുള്ളതായതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ സർവ്വീസുകളിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കളക്ടറായി ചുമതലയുള്ള ഐ.എ.എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥനും പോലീസ് കമ്മീഷണറായിട്ടുള്ള ഐ.പി.എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥനും ആത്യന്തികമായി കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെമേൽ അച്ചടക്കനടപടി സ്വീകരിക്കാനോ ജോലിയിൽ നിന്നും പിരിച്ചുവിടാനോ കഴിയില്ല.
- ഭരണഘടനയുടെ 33 ഉം, 34 ഉം അനുച്ഛേദ പ്രകാരം കേന്ദ്രത്തിലോ സംസ്ഥാനത്തിലോ ജോലി നോക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന് അയാൾ പട്ടാള നിയമം നിലവിലിരിക്കുന്ന സമയത്ത് എടുത്ത നടപടികളിന്മേൽ പാർലമെന്റ് സംരക്ഷണം നൽകുന്നതായിരിക്കും. ഈ വ്യവസ്ഥകൾ കേന്ദ്രത്തിന്റെ അധികാരങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പ്രത്യേക സൈനികാധികാര നിയമം (Armed Forces Special Powers Act) നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ നിയമം പലപ്പോഴും ജനങ്ങളും സൈന്യവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥയിലെ സംഘർഷങ്ങൾ (CONFLICTS IN INDIAN FEDERALISM)

ഈ പാഠഭാഗത്തിന്റെ മുൻഭാഗങ്ങളിൽ, ഭരണഘടന ശക്തമായ അധികാരങ്ങളാണ് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനു നൽകിയിട്ടുള്ളതെന്നും നമ്മൾ കണ്ടുവെല്ലാം. അതായത് ഭരണഘടന സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ തനതായ സ്വത്വം അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്വത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിന്റെയും ഭരണ നിർവ്വഹണത്തിൽ അവർ കൂടുതൽ പങ്കാളിത്തം പ്രതീക്ഷിക്കും. സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിരവധി ആവശ്യങ്ങൾ മുന്നോട്ട് വരുന്നതിനു ഇത് കാരണമായി. കാലക്രമേണ സംസ്ഥാനങ്ങൾ കൂടുതൽ സ്വയംഭരണവും അധികാരങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഇതു കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങൾ കൂടുതൽ കലുഷിതമാക്കി. കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾ തമ്മിലുള്ള നിയമപരമായ തർക്കങ്ങൾക്ക് കോടതി മുഖാന്തിരം പരിഹാരം കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ സ്വയംഭരണ ആവശ്യങ്ങൾ പോലെയുള്ള കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയ സ്വഭാവമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ സമവായ പരിഹാരത്തിലൂടെ മാത്രമേ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങൾ (Centre - State Relations)

1950 കളിലും 60 കളുടെ ആദ്യ പകുതിയിലും ഇന്ത്യൻ ഫെഡറലിസത്തിനു അടിത്തറയിട്ടത് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കേന്ദ്രത്തിലും സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ ആധിപത്യമായിരുന്നു. പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം ഒഴിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങൾ വളരെ സാധാരണ ഗതിയിലായിരുന്നു. കേന്ദ്രത്തിന്റെ ധനസഹായത്തോടെ തങ്ങൾക്ക് വികസനം കൈവരിക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് രൂപം നൽകിയ സാമൂഹിക - സാമ്പത്തിക വികസന നയങ്ങളോട് തികഞ്ഞ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസവും നിലനിന്നിരുന്നു.

1960 കളുടെ മധ്യത്തോടെ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിനു തിരിച്ചടി ഏൽക്കുകയും നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികൾ അധികാരത്തിലെത്തുകയും

ഇത് വളരെ രസമുള്ളതാണ്. നിയമങ്ങളും ഭരണഘടനയും മാത്രമല്ല എല്ലാകാര്യങ്ങളും തീരുമാനിക്കുന്നത്. എല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി പ്രാഥമിക രാഷ്ട്രീയമാണ് നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിന്റെ സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

ചെയ്തു. ഇത് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സ്വയം ഭരണവും അധികാരങ്ങളും നൽകണമെന്ന ആവശ്യത്തിനു ശക്തി പകർന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ കേന്ദ്രത്തിലും സംസ്ഥാനങ്ങളിലും അധികാരത്തിലെത്തിയതിന്റെ അനന്തരഫലമായാണ് ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കേന്ദ്രം ഭരിച്ച കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അനാവശ്യ ഇടപെടലുകളിൽ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾ പ്രതിഷേധിക്കാൻ തുടങ്ങി. കോൺഗ്രസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികൾ നയിക്കുന്ന സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് അത്ര സുഖകരമായിരുന്നില്ല. ഈ സവിശേഷ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം ഒരു ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥയിലെ സ്വയംഭരണം എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കി.

1990 കളോടെ കേന്ദ്രത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് ആധിപത്യം പൂർണ്ണമായും അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും മുന്നണി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് നമ്മൾ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. സംസ്ഥാനങ്ങളിലും വിവിധ പ്രാദേശിക - ദേശീയ പാർട്ടികൾ അധികാരത്തിൽ വന്നു. ഇത് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വൈവിധ്യങ്ങളോട് ആദരവുള്ള പക്ഷമായ ഒരു ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള ആവശ്യം എന്ന പ്രശ്നം രാഷ്ട്രീയമായി കൂടുതൽ ശക്തി ആർജ്ജിക്കുന്നു.

സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ (Demands for Autonomy)

നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും കാലാകാലങ്ങളിലായി കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും കൂടുതൽ സ്വയംഭരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും സ്വയം ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കും ഉള്ളത്.

ശരിയാണ് ഹിന്ദി ഇന്ത്യയുടെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷയാണെന്നെങ്കിലും. പക്ഷേ, ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വരുന്ന എന്റെ സഹപാഠികൾക്ക് ഹിന്ദി അറിയില്ല!

- ചിലരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കനുകൂലമായി അധികാര വിഭജനത്തിൽ വേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി അതുവഴി കൂടുതൽ അധികാരങ്ങളും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട അധികാരങ്ങളും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കണം. നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങളും (തമിഴ്നാട്, പശ്ചാബ്, പശ്ചിമബംഗാൾ) അനവധി രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും [ഡി.എം.കെ., അകാലിദൾ, സി.പി.ഐ.(എം)] സമയാസമയങ്ങളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്വയംഭരണ ആവശ്യം മുന്നോട്ട് വച്ചിട്ടുണ്ട്.
- സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു വരുമാനത്തിന്റെ സ്വന്തമായ ഉറവിടങ്ങളും വിഭവങ്ങളുടെമേൽ കൂടുതൽ നിയന്ത്രണവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതാണ് മറ്റൊരാവശ്യം. ഇത് ധനകാര്യ സ്വയംഭരണം (Financial Autonomy) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. 1977 ൽ പശ്ചിമ ബംഗാളിലെ ഇടതുപക്ഷ ഗവൺമെന്റ് ഇന്ത്യയിലെ കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു

ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം പുറത്തിറക്കി. തമിഴ്നാടിന്റെയും പഞ്ചാബിന്റെയും സ്വയം ഭരണത്തിനുള്ള ആവശ്യത്തിലും ധനകാര്യ സ്വയം ഭരണം എന്നത് ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

- മൂന്നാമതായി സ്വയം ഭരണത്തിനുള്ള ആവശ്യം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭരണ പരമായ അധികാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന് സംസ്ഥാന ഭരണയന്ത്രത്തിന് മേലുള്ള നിയന്ത്രണത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അമർഷമുണ്ട്.
- നാലാമതായി, സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള ആവശ്യം സാംസ്കാരികവും ഭാഷാപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഹിന്ദി ഭാഷയുടെ മേധാവിത്വത്തിനെതിരെ തമിഴ്നാട്ടിൽ നടന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളും അതുപോലെ തന്നെ പഞ്ചാബി ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും വികസനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യങ്ങളും ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. ചില സംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഹിന്ദി സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളുടെ മേൽ ആധിപത്യം സാധിക്കുമെന്ന ഭീതിയുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ 1960 കളിൽതന്നെ ഹിന്ദി അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിരവധി പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണ സഭയിലെ രാഷ്ട്രഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചർച്ചാവേളയിൽ മറ്റുള്ളവരോട് കൂടുതൽ സഹിഷ്ണുത കാട്ടാൻ ഹിന്ദി സംസാരിക്കുന്ന പ്രവിശ്യകളോട് നെഹ്റുവിന് അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ടിവന്നു.

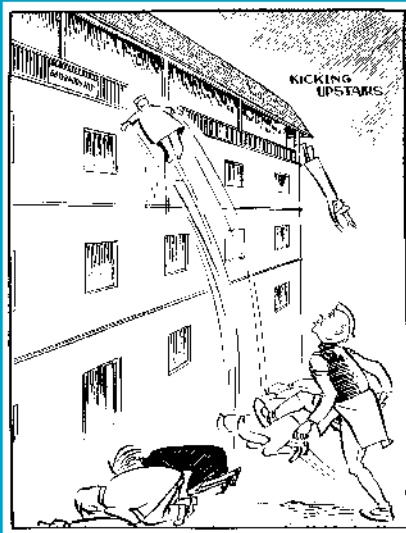
എന്ന ചിത്രം ശ്രീ. ശങ്കർ, പേജ് 24

Shankar. Copyright: Children's Book Trust.

രാഷ്ട്രപതിഭരണവും ഗവർണ്ണർമാരുടെ പങ്കും (Role of Governors and President's Rule)

കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങളിലെ എക്കാലത്തെയും വിവാദ വിഷയം ഗവർണ്ണർമാരുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ഗവർണ്ണറെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. മിക്ക ഗവർണ്ണർമാരും വിരമിച്ച പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥരോ സിവിൽ സർവ്വീസുകാരോ തലമുതിർന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാരോ ആയിരിക്കും. കൂടാതെ, ഇവരെ നിയമിക്കുന്നത് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റായതുകൊണ്ടുതന്നെ ഗവർണ്ണറുടെ പ്രവർത്തനം കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ സംസ്ഥാന ഭരണത്തിലുള്ള കൈകടത്തലായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. കേന്ദ്രത്തിലും സംസ്ഥാനത്തിലും വ്യത്യസ്ത പാർട്ടികൾ ഭരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഗവർണ്ണറുടെ നടപടികൾ കൂടുതൽ വിവാദമാകാറുണ്ട്. കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാൻ 1983 ൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് സർക്കാരിയ കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. 1988 ൽ

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

Shankar. Copyright: Children's Book Trust.

നെഹ്റു ഗവർണ്മെന്റാണെ നിയമിച്ചപ്പോൾ മന്ത്രി കൗസേര വിട്ടൊഴിയാൻ ചിലർക്കു മടിയായിരുന്നു.

എന്ന ഒഴിമുറിയിൽ ശബർ, പേജ് 89

ഈ കമ്മീഷൻ അതിന്റെ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ സർക്കാരിയ കമ്മീഷൻ നിർദ്ദേശിച്ചത് ഗവർണ്ണറുടെ നിയമനം കക്ഷി - രാഷ്ട്രീയത്തിനതീതമായിരിക്കണമെന്നാണ്.

175

ഗവർണ്ണറുടെ അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും ഇത്രയും വിവാദങ്ങളുള്ളതാകാൻ ഒരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ ഏറ്റവും വിവാദങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന അനുച്ഛേദങ്ങളിലൊന്നാണ് അനുച്ഛേദം 356. ഈ അനുച്ഛേദമനുസരിച്ചാണ് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രപതി ഭരണം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. ഭരണഘടനാ സൂത്രമായി ഭരണം നടത്തുന്നതിൽ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് പരാജയപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് ഈ വകുപ്പ് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി സംസ്ഥാന ഭരണം കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുന്നു. രാഷ്ട്രപതിയുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിനു പാർലമെന്റിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമാണ്. മൂന്നുവർഷം വരെ പ്രസിഡന്റ് ഭരണം ഏർപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. സംസ്ഥാനത്തിലെ ഗവൺമെന്റിനെയും നിയമ സഭയേയും പിരിച്ചു വിടാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഗവർണ്ണർക്കുണ്ട്. ഇത് നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നു.

1959 ൽ നിയമസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന കേരള ഗവൺമെന്റിനെ പിരിച്ചുവിട്ടതുപോലെയും 1967 നു ശേഷം ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗവൺമെന്റുകളെ അവരുടെ ഭൂരിപക്ഷം പരിശോധിക്കാതെ പിരിച്ചുവിട്ടതു പോലെയുമുള്ള സംഭവങ്ങൾ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ചില കേസുകൾ കോടതിയിലെത്തുകയും ആ കേസുകളുടെ വിധിന്യായത്തിൽ പ്രസിഡന്റ് ഭരണത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുത പരിശോധിക്കാനുള്ള അധികാരം തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു കോടതി വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1967 വരെ 356-ാം വകുപ്പ് അപൂർവ്വമായേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. 1967 നു ശേഷം നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ കോൺഗ്രസ്സിതര ഗവൺമെന്റുകൾ അധികാരത്തിലെത്തി. പക്ഷേ അപ്പോഴും കേന്ദ്രഭരണം കോൺഗ്രസ്സിനായിരുന്നു. കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് ഈ വകുപ്പുപയോഗിച്ച് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളെ പിരിച്ചുവിടുന്നത് പതിവായി. മാത്രമല്ല, സംസ്ഥാന ഗവർണ്ണറെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, ഭൂരിപക്ഷം നേടിയ പാർട്ടിയോ മുന്നണിയോ അധികാരത്തിലെത്തുന്നതു തടയാനും അവർ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി 1980 കളിൽ ആന്ധ്രപ്രദേശിലേയും ജമ്മുകാശ്മീരിലേയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗവൺമെന്റുകളെ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് പിരിച്ചുവിട്ടിരുന്നു.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

R.K. Laxman in Times of India

It is a mistake for me to say we topple non-progressive governments. We topple our own too like UNP, SRP, etc. - maybe later Bihar, MP etc.

സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളെ മറിച്ചിടുന്ന ഈ കളി എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

അതായിരുന്നു ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന രൂപീകരണം എന്ന ആവശ്യത്തിലേക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം നമ്മെ നയിച്ചത്. 1953 ഡിസംബറിൽ രൂപംകൊണ്ട സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാ കമ്മീഷൻ പ്രധാന ഭാഷാ വിഭാഗങ്ങൾക്കെങ്കിലും സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കണമെന്ന് ശുപാർശ ചെയ്തു. 1956 ൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനത്തിലൂടെ ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വരുകയും ആ പ്രക്രിയ ഇപ്പോഴും തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1960 ലാണ് ഗുജറാത്തും, മഹാരാഷ്ട്രയും രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. പഞ്ചാബും ഹരിയാനയും 1966 ൽ നിലവിൽവന്നു. പിന്നീട് വടക്ക് കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ പുനഃ

പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കായുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ (Demands for New States)

പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ള ആവശ്യമായിരുന്നു ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിലെ സംഘർഷങ്ങളുടെ മറ്റൊരു തലം. ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം ഒരു പാൻ - ഇന്ത്യൻ സ്വത്വം (Pan-Indian) രൂപീകരിച്ചതോടൊപ്പം ഭാഷ, പ്രദേശം, സംസ്കാരം തുടങ്ങിയവയെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സവിശേഷ സ്വത്വങ്ങൾക്കും രൂപം നൽകി. നമ്മുടെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം ജനാധിപത്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനം കൂടിയിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം, സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം ഭാഷകളുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യ സമര കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

26 July 1953

പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവകാശവാദങ്ങൾ

Children's Book Trust.

Shankar. Copyright.

സംഘടനയിലൂടെ മണിപ്പൂർ, ത്രിപുര, മേഘാലയ, മിസോറാം, അരുണാചൽ പ്രദേശ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നു.

പ്രവർത്തനം

ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പട്ടിക തയ്യാറാക്കി അവ ഓരോന്നും നിലവിൽ വന്ന വർഷം കണ്ടെത്തുക.

രണ്ടായിരമാണ്ടിൽ പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അവ കാശവാദത്തെയും ഭരണ കാര്യക്ഷമതയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യത്തെയും മുൻ നിർത്തി ചില വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ വീണ്ടും വിഭജിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ മധ്യപ്രദേശ്, ഉത്തർപ്രദേശ്, ബീഹാർ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾ വിഭജിച്ച് യഥാക്രമം ചത്തീസ്ഗഡ്, ഉത്തരാഖണ്ഡ്, ജാർഖണ്ഡ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും, ചില ഭാഷാവിഭാഗങ്ങളും പ്രദേശങ്ങളും പ്രത്യേക സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ, വിദർഭ സംസ്ഥാനത്തിനായുള്ള അവകാശവാദം ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

അന്തർ സംസ്ഥാന സംഘർഷങ്ങൾ (Interstate Conflicts)

അതുകൊണ്ട്, ഫെഡറലിസം എന്നാൽ സംഘർഷങ്ങളാണോ ആദ്യം നമ്മൾ കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തെക്കുറിച്ചും പിന്നീട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു. നമുക്ക് സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലേ?

സ്വയംഭരണത്തിനും വരുമാന സ്രോതസ്സുകൾക്കും വേണ്ടി സംസ്ഥാനങ്ങൾ കേന്ദ്രവുമായി വിലപേശൽ നടത്തുന്നതുപോലെ സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലും നിരവധി സംഘർഷങ്ങളും തർക്കങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഈ തർക്കങ്ങൾക്ക് നിയമപരമായ പരിഹാരം കാണാൻ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ തർക്കങ്ങളൊന്നും വെറും നിയമപരമല്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രീയ മാനങ്ങൾ ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് തന്നെ ചർച്ചകളിലൂടെയും പരസ്പര വിശ്വാസത്തിലൂടെയും മാത്രമേ അവ ഫലപ്രദമായി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള തർക്കങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ഇവിടെയുണ്ടാകുന്നത്. അതിർത്തി തർക്കങ്ങളാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾ അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭൂപ്രദേശങ്ങളിൽ അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്നു. ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തി നിർണ്ണയിച്ചതെങ്കിലും ഒന്നിലധികം ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ മിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാഷാ ഭൂരിപക്ഷം എന്ന മാനദണ്ഡത്തിലൂടെ എളുപ്പം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ക്കാവുന്ന പ്രശ്നമല്ല ഇത്. മഹാരാഷ്ട്രയും കർണ്ണാടകയും തമ്മിൽ വളരെക്കാലമായി ബർഗാം നഗരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അതിർത്തി തർക്കം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ മണിപ്പൂരും നാഗാലാൻഡും തമ്മിൽ ദീർഘകാലമായി ഒരു അതിർത്തി തർക്കം നിലനിൽക്കുന്നു. പഞ്ചാബിൽ നിന്നും ഹരിയാന എന്ന സംസ്ഥാനത്തെ അടർത്തിമാറ്റിയത് രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അതിർത്തി തർക്കങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല തലസ്ഥാനമായ ചണ്ഡീഗഢിനു വേണ്ടിപ്പോലും തർക്കങ്ങൾക്ക് കാരണമായിരിക്കുന്നു. ചണ്ഡീഗഢ് എന്ന ഈ പട്ടണം ഇപ്പോൾ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും തലസ്ഥാനമാണ്. 1985-ൽ അന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ് ഗാന്ധി പഞ്ചാബിന്റെ നേതൃത്വവുമായി ഒരു ധാരണയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഈ ധാരണ പ്രകാരം ചണ്ഡീഗഢ് പഞ്ചാബിനു കൈമാറേണ്ടതുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇതുവരെയും ആ കൈമാറ്റം നടന്നിട്ടില്ല.

ശരിയാണ് ഗവർണ്മെന്റ് മാരുടെയും ഭാഷയുടെയും അതിർത്തിയുടെയും നദീ ജലത്തിന്റെയും പേരിൽ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാലും ഒരുമിച്ചു കഴിയാൻ നമ്മൾ ശീലിച്ചു കഴിഞ്ഞു!

അതിർത്തി തർക്കങ്ങൾ വൈകാരികമാണെങ്കിൽ നദീജല തർക്കങ്ങൾ അതിലും രൂക്ഷമായ പ്രശ്നങ്ങളാണുണ്ടാക്കുന്നത്. കാരണം അതു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൂടിവെള്ളവും കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മേഖലകളെ നേരിട്ടു ബാധിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ കാവേരി നദീജല തർക്കത്തെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. തമിഴ്നാടും കർണ്ണാടകയും തമ്മിലുള്ള ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നമാണിത്. ഈ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കർഷകർ കാവേരി നദീജലത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവരാണ്. നദീജല തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഒരു ഷെടബ്യൂണൽ ഉണ്ടെങ്കിലും കാവേരി നദീജല തർക്കം സുപ്രീം കോടതിയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ മഹാരാഷ്ട്രയും ഗുജറാത്തും, മധ്യപ്രദേശും നർമ്മദ നദീജലത്തെ സംബന്ധിച്ചും സമാനമായ ഒരു തർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നദീജലം ഒരു സുപ്രധാന വിഭവമായതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിൻമേലുള്ള തർക്കം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സഹിഷ്ണുതയേയും സഹകരണമനോഭാവത്തെയും പരീക്ഷണവിധേയമാക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനം

രണ്ടോ അതിലധികമോ സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു നദീജല തർക്കത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക.

പാഠ പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

എന്തുകൊണ്ടാണ് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സ്വയംഭരണം ആവശ്യമായി വരുന്നത്?

സ്വയംഭരണവും വിഹിതനവാദവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ (SPECIAL PROVISIONS)

ബുദ്ധി പരവും സത്സലിതവുമായ രൂപകല്പന എന്ന് അവർ ഒന്നാമത്തെ അധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്കിപ്പോൾ മനസ്സിലായി.

ഇന്ത്യൻ ഫെഡറൽ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അപൂർവ്വ സവിശേഷതയാണ് ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അത് നൽകുന്ന പ്രത്യേക പരിഗണന. ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വലുപ്പവും ജനസംഖ്യയും വ്യത്യസ്തമായതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരുടെ പാർലമെന്റിലെ പ്രാതിനിധ്യവും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്ന് നിയമനിർമ്മാണ സഭ എന്ന അധ്യായത്തിലൂടെ നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചെറിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് മിനിമം പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പുവരുത്തുമ്പോൾ തന്നെ വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യം ഈ സംവിധാനം വഴി ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അധികാര വിഭജനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും പൊതുവായ വ്യവസ്ഥകളാണ് എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഭരണഘടന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ചില സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും ചരിത്രപരവുമായ സവിശേഷ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട് ഭരണഘടനയിൽ അവക്ക് പ്രത്യേക വകുപ്പുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യേക വകുപ്പുകൾ കൂടുതലും നൽകിയിരിക്കുന്നത് ജനസംഖ്യയിൽ ഗണ്യമായ വിഭാഗം ആദിമ ഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന വടക്കു - കിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് (ആസ്സാം, നാഗാലാന്റ്, അരുണാചൽ പ്രദേശ്, മിസോറം തുടങ്ങിയവ). ഈ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സവിശേഷമായ സാംസ്കാരിക തനിമ നിലനിർത്താൻ ഇത് അവരെ സഹായിക്കുന്നു. (അനുച്ഛേദം 371). എന്നിരുന്നാലും ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ അന്യവത്കരണത്തെയും ഭീകരവാദത്തെയും ചെറുക്കാൻ ഈ വകുപ്പ് പര്യാപ്തമല്ല. അതുപോലെ പർവ്വത പ്രദേശങ്ങളിലെ സംസ്ഥാനമായ ഹിമാചൽ പ്രദേശിനും മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളായ ആന്ധ്രപ്രദേശ്, ഗോവ, ഗുജറാത്ത്, മഹാരാഷ്ട്ര, സിക്കിം, തെലുങ്കാന തുടങ്ങിയവയ്ക്കുമുള്ള പ്രത്യേക വകുപ്പുകളും ഭരണഘടനയിലുണ്ട്.

ജമ്മു കാശ്മീർ (Jammu and Kashmir)

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രത്യേക പദവി നൽകിയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സംസ്ഥാനമാണ് ജമ്മു കാശ്മീർ (അനുച്ഛേദം 370). സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം ഇന്ത്യയിലോ പാകിസ്ഥാനിലോ ചേരാൻ അവസരവുണ്ടായിരുന്ന വലിയ നാട്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ജമ്മു കാശ്മീർ. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച് കുറച്ച് നാളുകൾക്കകം തന്നെ ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനും കാശ്മീരിന്റെ പേരിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആ സാഹചര്യത്തിൽ കാശ്മീരിനെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ ലയിപ്പിക്കാൻ കാശ്മീർ മഹാരാജാവ് തീരുമാനിച്ചു.

മിക്കവാറും എല്ലാ മുസ്ലീം ഭൂരിപക്ഷ നാട്ടു രാജ്യങ്ങളും പാകിസ്ഥാനിൽ ചേർന്നപ്പോൾ കാശ്മീർ മാത്രം ഒഴിഞ്ഞു നിന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് കാശ്മീരിന് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ബൃഹത്തായ സ്വയംഭരണം നൽകി

യിരിക്കുന്നത്. ഭരണഘടനയുടെ 370-ാം അനുചേദപ്രകാരം കേന്ദ്ര ലിസ്റ്റിലും സംയുക്ത ലിസ്റ്റിലും ഉൾപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളിലുള്ള നിയമ നിർമ്മാണം കാശ്മീരിനിനു ബാധകമാകണമെങ്കിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമാണ്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു വ്യവസ്ഥയില്ല. അവിടെ മൂന്നു ലിസ്റ്റുകളിലുടനീളമുള്ള അധികാര വിഭജനം സ്ഥാപിക്കുമായി എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്. പക്ഷേ ജമ്മു- കാശ്മീരിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേന്ദ്രലിസ്റ്റിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനു പരിമിതമായ അധികാരങ്ങളേയുള്ളൂ. മാത്രമല്ല കേന്ദ്രലിസ്റ്റിലും സംസ്ഥാന ലിസ്റ്റിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമാണ്. ഇത് ജമ്മുകാശ്മീരിനു വലിയതോതിൽ സ്വയംഭരണം നൽകുന്നു.

പക്ഷേ പ്രായോഗിക തലത്തിൽ കാശ്മീരിനു 370-ാം അനുചേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സ്വയംഭരണം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പ്രസിഡന്റിന് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ കേന്ദ്രലിസ്റ്റിലെ ഏതൊക്കെ ഭാഗങ്ങൾ ജമ്മു-കാശ്മീരിന് ബാധകമാക്കാമെന്ന് തീരുമാനിക്കാം എന്നൊരു ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ജമ്മു കാശ്മീർ ഗവൺമെന്റിന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി പുറത്തിറക്കിയ രണ്ട് പ്രസിഡൻഷ്യൽ ഉത്തരവ് വഴി കേന്ദ്രലിസ്റ്റിലെ ഭൂരിപക്ഷം വ്യവസ്ഥകളും ഇപ്പോൾ ജമ്മു കാശ്മീരിനു കൂടി ബാധകമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ജമ്മു - കാശ്മീരിനു പ്രത്യേക പതാകയും ഭരണഘടനയും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും കേന്ദ്ര ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ കാശ്മീരിനുകൂടി ബാധകമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരം ഇപ്പോൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ആഭ്യന്തരക്കുഴപ്പങ്ങളുടെ പേരിൽ സംസ്ഥാനത്ത് അടിയന്തരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു ജമ്മുകാശ്മീർ ഗവൺമെന്റിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതാണ്, മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി ഇപ്പോൾ കാശ്മീരിനുള്ള വ്യത്യാസം. അതുപോലെ ജമ്മു കാശ്മീരിൽ സാമ്പത്തിക അടിയന്തരാവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്താൻ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനു കഴിയില്ല. നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങൾ കാശ്മീരിനു ബാധകമല്ല. അതുപോലെ തന്നെ 368-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ കാശ്മീരിനു ബാധകമാകണമെങ്കിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമാണ്.

ഒരു ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിൽ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അധികാര വിഭജനത്തിൽ തുല്യത ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നിരവധി ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേക വകുപ്പുകൾക്കെതിരെ എല്ലായ്പ്പോഴും ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ അത്തരം പ്രത്യേക വകുപ്പുകൾ വിഘടനവാദത്തിനു കാരണമായേക്കുമെന്നുള്ള ആശങ്കകളുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഭരണഘടനാ വകുപ്പുകളെക്കുറിച്ചും നിരവധി വിവാദങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ഫെഡറലിസം ഒരു മഴവില്ലു പോലെയാണ്. വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങൾ കൂടി ചേർന്നാണല്ലോ മനോഹരമായ ഒരു മഴവില്ലായി മാറുന്നത്. കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സന്തുലിതമായ ബന്ധം തുടർച്ചയായി നിലനിർത്തുക എന്ന പ്രയാസകരമായ ദൗത്യമാണ് ഫെഡറലിസത്തിനു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളത്. നിയമവ്യവസ്ഥകൾ കൊണ്ടോ സ്ഥാപനങ്ങൾകൊണ്ടോ മാത്രം ഒരു ഫെഡറൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനം ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല. ആത്യന്തികമായി ജനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയും ചേർന്നുള്ള സഹിഷ്ണുതയുടേയും പരസ്പര വിശ്വാസത്തിന്റെയും, സഹകരണത്തിന്റെയും ഒരു സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫെഡറേഷൻ ഒരേ സമയം ഐക്യത്തേയും വൈവിധ്യത്തേയും ആഘോഷിക്കുന്നു. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് നേടാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നല്ല, ദേശീയ ഐക്യം. ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ കൈവരിക്കുന്ന അത്തരം ഐക്യം സാമൂഹ്യ സംഘർഷങ്ങൾക്കും അന്യവൽക്കരണത്തിനും കാരണമാകുകയും ആത്യന്തികമായി അത് ദേശീയ ഐക്യത്തെ തകർക്കുകയും ചെയ്യും. വൈവിധ്യത്തെയും സ്വയംഭരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യങ്ങളെയും അനുഭാവ പൂർവ്വം നോക്കിക്കാണുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥക്കുമാത്രമേ ഒരു സഹകരണാത്മക ഫെഡറേഷന്റെ അടിത്തറയായി വർത്തിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

അഭ്യോസം

1. താഴെകൊടുത്തിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഫെഡറലിസത്തിന്റെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതു കണ്ടെത്തി കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.
 - കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ്, ചൊവ്വാഴ്ച, ജി.എൻ.എൽ.എഫ്. നയിക്കുന്ന ഡാർജിലിംഗ് ഗുർഖ ഹിൽ കൗൺസിലിനു ഭരണഘടനയുടെ 6-ാം പട്ടികയനുസരിച്ചുള്ള സ്വയം ഭരണം അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തരവിടുകയുണ്ടായി. കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ്, പശ്ചിമബംഗാൾ ഗവൺമെന്റ്, സുഭാഷ് മെയ്സിംഗ് നയിക്കുന്ന ഗുർക്ക ദേശീയ വിമോചനമുന്നണി (ജി.എൻ.എൽ.എഫ്.) എന്നിവ ചേർന്നു രണ്ടു ദിവസം നീണ്ടു നിന്ന ചുടേറിയ ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷം ഒരു ത്രികക്ഷി ധാരണാപത്രത്തിൽ ഒപ്പു വയ്ക്കുകയായിരുന്നു.
 - മഴക്കെടുതി ബാധിച്ച സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ള ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തന പദ്ധതി: മഴക്കെടുതിയിൽപ്പെട്ട സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ള ദുരിതാശ്വാസ സഹായങ്ങൾ അതിവേഗം ലഭിക്കുന്നതിനു വിശദമായ പദ്ധതികൾ സമർപ്പിക്കാൻ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് പ്രസ്തുത സംസ്ഥാനങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.
 - ഡൽഹിക്ക് പുതിയ കമ്മീഷണർ: തലസ്ഥാനത്തിനു ഒരു പുതിയ മുൻസിപ്പൽ കമ്മീഷണറെ ലഭിക്കുവാൻപോകുന്നു. ഇക്കാര്യം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ മുൻസിപ്പൽ

കമ്മീഷണർ രാകേഷ് മേത്ത പറയുന്നത്, അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥലം മാറ്റ ഉത്തരവ് ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്. പകരം ഇപ്പോൾ അരുണാചൽ പ്രദേശ് ചീഫ്സെക്രട്ടറിയായിട്ടുള്ള അശോക് കുമാർ ഈ സാമ്പത്തികത്തേക്കു എത്തുന്നതായിരിക്കും. 1975 ബാച്ചിലെ ഐ.എ. എസ്. ഓഫീസറായ രാകേഷ് മേത്ത മൂന്നരവർഷക്കാലത്തോളം ഡൽഹി മുൻസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷനെ നയിക്കുകയുണ്ടായി.

- മണിപ്പൂർ സർവ്വകലാശാലക്ക് കേന്ദ്രസർവ്വകലാശാല പദവി: കഴിഞ്ഞ ബുധനാഴ്ച, രാജ്യ സഭ, മണിപ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയെ കേന്ദ്ര സർവ്വകലാശാലയാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ബില്ലിനു അംഗീകാരം നൽകി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളായ അരുണാചൽ പ്രദേശ്, ത്രിപുര, സിക്കിം എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കേന്ദ്ര സർവ്വകലാശാലകൾ സാധിക്കുമെന്ന് മാനവവിഭവശേഷി വികസന മന്ത്രി പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.
- തുക ലഭ്യമാക്കി: കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് അതിന്റെ ഗ്രാമീണ ജലവിതരണ പദ്ധതിയിൽ നിന്നും 553 ലക്ഷം രൂപ അരുണാചൽ പ്രദേശിന് നൽകി. ഇതിന്റെ ആദ്യഗഡു. 446.81 ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു.
- മുംബെയിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്ന് ബീഹാറികളെ നമ്മൾ പഠിപ്പിക്കും: നൂറോളം ശിവസേനക്കാർ ജെ.ജെ. ആശുപത്രിയിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടന്നു. അതിന്റെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്തംഭിപ്പിച്ചു. ഉച്ചത്തിൽ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കിയ അവർ, മഹാരാഷ്ട്രക്കാരല്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെതിരെ നടപടി സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഈകാര്യം അവർ തന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.
- ഗവൺമെന്റിനെ പുറത്താക്കാനുള്ള ആവശ്യം:
അടുത്തിടെ കോൺഗ്രസ്സ് നിയമസഭാകക്ഷി (സി.എൽ.പി.) ഗവർണ്ണർക്ക് നൽകിയ നിവേദനത്തിൽ ഭരണകക്ഷിയായ 'നാഗാലാന്റ് ജനാധിപത്യ സഖ്യത്തെ (ഡി.എൻ.എ) പിരിച്ചു വിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗവൺമെന്റിന്റെ ധനദുർവിനിയോഗവും പൊതുധനത്തിന്റെ ദുർവ്യയവും സംബന്ധിച്ച ആരോപണങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ് കോൺഗ്രസ്സ് ഈ ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചത്.
- നക്സലൈറ്റുകളോട് കീഴടങ്ങാൻ എൻ.ഡി.എ. ഗവൺമെന്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടു: ആർ.ജെ. ഡി. യും അതിന്റെ സഖ്യകക്ഷികളായ കോൺഗ്രസ്സും സി.പി.ഐ.(എം) ഉം നിയമസഭ ബഹിഷ്കരിച്ചതിനിടെ, ബീഹാർ ഗവൺമെന്റ്, നക്സലൈറ്റുകളോട് അക്രമണത്തിന്റെ പാത ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തൊഴിലില്ലായ്മ ഇല്ലാതാക്കി ബീഹാറിനെ വികസനത്തിന്റെ പുതുമുഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നും ഗവൺമെന്റ് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

2. താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവനകളിൽ ശരിയേതെന്നു കണ്ടെത്തി കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.
 - മറ്റുള്ളവർ, അവരുടെ സംസ്കാരത്തെ തങ്ങളുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുമെന്ന ഭയമില്ലാതെ ജനങ്ങൾക്ക് സംവദിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം ഫെഡറലിസം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

- വ്യത്യസ്ത വിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ രണ്ട് പ്രദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സ്വതന്ത്രമായ സാമ്പത്തിക വിനിമയങ്ങളെ ഫെഡറേഷൻ തടസപ്പെടുത്തുന്നു.
- കേന്ദ്രത്തിന്റെ അധികാരങ്ങൾക്ക് പരിധി ഏർപ്പെടുത്താൻ ഫെഡറൽ സമ്പ്രദായത്തിനു കഴിയുന്നു.

3. ബൽജിയം ഭരണഘടനയിലെ ആദ്യത്തെ ഏതാനും വകുപ്പുകൾ ചുവടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഫെഡറലിസത്തെ എങ്ങനെയാണ് ആ രാജ്യം വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു വിശദമാക്കുക. സമാനമായ വകുപ്പുകൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്ക് വേണ്ടി എഴുതി തയ്യാറാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ശീർഷകം:1 ബെൽജിയം ഫെഡറേഷനെയും അതിന്റെ ഘടകങ്ങളെയും ഭൂപ്രദേശത്തെയും സംബന്ധിച്ച്

അനുചരദം 1: സമുദായങ്ങളും പ്രദേശങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നാണ് ബൽജിയം ഫെഡറേഷൻ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അനുചരദം 2: മൂന്നു സമുദായങ്ങൾ ചേർന്നാണ് ബൽജിയം ഫെഡറേഷൻ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്: ഫ്രഞ്ച് സമുദായം, ഫ്ളെമിഷ് സമുദായം, ജർമ്മൻ സമുദായം.

അനുചരദം 3: മൂന്നു പ്രദേശങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് ബൽജിയം: വാലൂൺ പ്രദേശം, ഫ്ളെമിഷ് പ്രദേശം, ബ്രസ്സൽസ് പ്രദേശം.

അനുചരദം 4: ബൽജിയത്തിനു 4 ഭാഷാ പ്രദേശങ്ങളാണുള്ളത്: ഫ്രഞ്ച് സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശം, ഡച്ചു സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശം, തലസ്ഥാനമായ ബ്രസ്സൽസ് ഉൾപ്പെടുന്ന ദ്വിഭാഷാ പ്രദേശം, ജർമ്മൻ സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശം. രാജ്യത്തെ ഓരോ 'സമുദായവും' (commune) ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷാ പ്രദേശത്ത് ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും.

അനുചരദം 5: വാലൂൺ പ്രദേശം താഴെപ്പറയുന്ന പ്രവിശ്യകൾ ചേർത്താണ് രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാലൂൺ ബ്രാബന്റ്, ഹെയ്നാൾട്ട്, ലിയേജ്, ലക്സംബർഗ്, നാമൂർ (Walloon Brabant, Hainault, Liege, Luxemburg and Namur) ഫ്ളെമിഷ് പ്രദേശം ചുവടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രവിശ്യകൾ ചേർന്നതാണ്. ആന്റ് വെർപ്പ് (Antwerp) ഫ്ളെമിഷ് ബ്രാബന്റ് (Flemish Brabant) വെസ്റ്റ് ഫ്ളാൻഡേർസ് (West Flanders) ഈസ്റ്റ് ഫ്ളാൻഡേർസ് (East Flanders) ലിംബർഗ് (Limburg) എന്നിവയാണവ.

4. നിങ്ങൾ ഫെഡറലിസത്തെ സംബന്ധിച്ച വകുപ്പുകൾ മാറ്റിയെഴുതുകയാണെന്ന് സങ്കല്പിച്ച്

കുറുകെ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ 300 വാക്കുകളിൽ കുറയാത്ത ഒരു ഉപന്യാസമായി എഴുതുക.

- a. കേന്ദ്ര സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിലെ അധികാര വിഭജനം
 - b. ധനകാര്യ വിഭവങ്ങളുടെ വിതരണം
 - c. അന്തർ സംസ്ഥാന തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ.
 - d. ഗവർണ്ണറുടെ നിയമനം.
5. താഴെ പറയുന്നവയിൽ ഏതായിരിക്കണം സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനം? കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.
 - a. പൊതുവായ ഭാഷ
 - b. പൊതുവായ സാമ്പത്തിക താൽപര്യങ്ങൾ
 - c. പൊതുഭരണം
 - d. ഭരണസൗകര്യം
 6. വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ (രാജസ്ഥാൻ, മധ്യപ്രദേശ്, ഉത്തരപ്രദേശ്, ബീഹാർ) ഹിന്ദിയാണ് സംസാര ഭാഷ. ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളെയെല്ലാം ചേർത്ത് ഒരു സംസ്ഥാനമാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ഫെഡറലിസം എന്ന ആശയവുമായി ഒത്ത് പോകുമോ? നിങ്ങളുടെ വാദഗതികൾ നിരത്തുക.
 7. സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളേക്കാൾ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനു അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്ന ഭരണഘടനയുടെ നാല് സവിശേഷതകൾ എഴുതുക.
 8. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഗവർണ്ണറുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് അസന്തുഷ്ടതയുള്ളത്?
 9. ഭരണഘടന വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചല്ല സംസ്ഥാന ഭരണം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ പ്രസിഡന്റ് ഭരണം ഏർപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. താഴെപ്പറയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഏതിലൊക്കെയാണ് പ്രസിഡന്റ് ഭരണം ഏർപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതെന്നു കണ്ടെത്തുക. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും വിശദമാക്കുക.
 - പ്രധാന പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികളിലെ രണ്ടു നിയമസഭാംഗങ്ങളെ ക്രിമിനലുകൾ കൊലപ്പെടുത്തി. അതിനെ തുടർന്നു പ്രതിപക്ഷം സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിനെ പിരിച്ചുവിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.
 - കുട്ടികളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി മോചനദ്രവ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സംഭവങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.
 - അടുത്തിടെ സംസ്ഥാന നിയമസഭയിലേക്ക് നടന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു കക്ഷിക്കും

ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടിയില്ല. പണത്തിനുവേണ്ടി ചില കക്ഷികളിലെ അംഗങ്ങൾ ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയെ പിന്തുണക്കുമെന്നും ഭയപ്പെടുന്നു.

- കടുത്ത എതിരാളികളായ വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ കേന്ദ്രത്തിലും സംസ്ഥാനത്തിലും അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നു.
 - ഏകദേശം 2000 അലധികം ആളുകൾ വർഗ്ഗീയ കലാപങ്ങളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
 - രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള നദീജല തർക്കത്തിന്മേലുള്ള സുപ്രീം കോടതി വിധിയെ അനുസരിക്കാൻ ഒരു സംസ്ഥാനം തയ്യാറാകുന്നില്ല.
10. കൂടുതൽ സ്വയംഭരണ അവകാശം മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?
11. ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഭരണം നടത്തേണ്ടത് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമോ? ഇത് മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ പ്രകോപിപ്പിക്കില്ലേ? രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യത്തെ ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് ഇത് സഹായിക്കുമോ?

